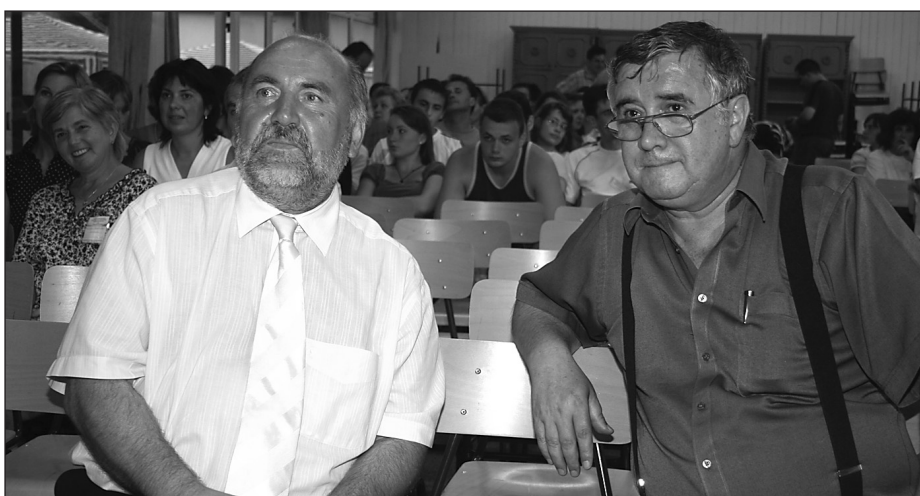

Református középiskolások

Július első napjaiban Balatonfenyvesen rendezte meg immár tizenharmadik alkalommal a Magyarországi Református Egyház a Kárpád-medencei református középiskolások találkozóját. A hallgatóság és Bölcskei Gusztáv püspök – Lombár Gábor társaságában (Fotó: Márton László)

Vöröskereszt tábor

A Magyar Vöröskereszt sérült gyermekeknek nyári tábort nyitott július közepén Fenyvesen. Képünkön a szervezet elnöke, Habsburg György a megnyitó ünnepségen (Fotó: Márton László)

Fülesbagoly fiókák

Fenyvesi nyaralásunkhoz évtizedek óta hozzátartozik a meleg nyári estén a házunk körül lévő fenyőfák tetejéről szóló fülesbagoly-fiókák sivitása. Az erdei fülesbagoly (*Asio otus*) felnőtt korában megtermett, álló helyzetben harminc centiméter magas, kiterjesztett szárnyakkal métert meghaladó fesztávolságú éjszakai ragadozó madár. Nappal fák, bokrok sűrűjében rejtőzködik, Balatonfenyvesen előszeretettel meghúzódik a nagyobb, öregebb fákból álló, védendő erdefenyőligetekben, amelyekről a település is a nevét kapta. Alkonyatkor kezdik élni életüket. Kampós csőrükkel szállítják vissza a fészekhez, amelyet tavasszal felfedezni sem könnyű, csak télen, elhagyatottan, a lehullott lombok vesztette takarásból tűnhetnek elő.

Június elejére már messzebbre is elbátorodnak a fészektől, aránytalanul nagy, karmos lábaikkal ügyesen kapaszkodnak az ágakon. A szorgos szülőmadaraknak meglehetősen gondot okozhat a szanaszét mászott fiókák „felügyelete”, táplálása. Ebben segít az este felhangzó, sivító fiókahangok kórusa, a baglyok ezeknek az „adásoknak” a segítségével pontosan beazonosítják nem csak saját fiókaikat, hanem azok némileg már önállósult helyét is.

Soha nem felejttem el azt a jelenetet, amikor a Szondi utca egyik csendes szakszán, úgy este nyolc óra tájban, a földön a fűvön láttam ülni egy nagy terpeszkező bagolyfiókát, s mivel pár méterre megtorpantam tőle, annak is tanúja lehettem, ahogy egyszer csak némán, nesztelenül elöshant a fák közül széles, kerek szárnyú anyja, csőrében egy egérrel, amellyel a fióka mellé ereszkedve azonnal meg is kínálta annak éhes gyomrát.

A nyár utolsó hónapjában a fiókák sivitása elhallgat az ágakról, s a fiatalok megtanulnak már hangtalanul saját zsákmányt ejteni. Ha vigyázunk Fenyves fáira és ligeteire, a következő tavasszal és még sok éven át találkozhatunk velük és sivító fiókaikkal minden nyáron.

Dr. Korsós Zoltán